

सर्व प्राप्तिहरूको स्मृति इमर्ज गरेर अचल स्थितिको अनुभव गर, जीवन मुक्त बन

आज भाग्य विधाता बाबा आफ्ना विश्वमा सर्व सर्वश्रेष्ठ भाग्यवान बच्चाहरूलाई देखिरहनुभएको छ । हरेक बच्चाको भाग्यको महिमा स्वयम् भगवान् गाइरहनुभएको छ । बाबाको महिमा त आत्माहरू पनि गाउँछन् तर तिमी बच्चाहरूको महिमा स्वयम् बाबा गर्नुहुन्छ । यस्तो कहिल्यै सपनामा पनि सोचेका थियौ- हाम्रो यति श्रेष्ठ भाग्य बनेको थियो ? बनेको थियो, बन्यो । दुनियाँका मानिसहरूले भन्छन् भगवान्ले हामीलाई रचनुभयो तर न भगवान्को बारेमा थाहा छ, न रचनाको बारेमा थाहा छ । तिमी हरेक भाग्यवान बच्चाको अनुभव र नशाका साथ भन्ने गर्छौ- हामी शिव वंशी ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारीहरू हौं । हामीलाई थाहा छ- हामीलाई बापदादाले कसरी रचनुभयो ! चाहे साना बच्चा हुन्, चाहे बुजुर्ग पाण्डव हुन्, शक्तिहरू हुन् कसैलाई पनि तिम्रो पिता को हुनुहुन्छ भनेर सोधेमा, के भन्नेछौ ? गर्वका साथ भन्छौ नि- हामीलाई शिव पिताले ब्रह्मा बाबाद्वारा रचनुभयो, यसैले हामी भगवान्का बच्चा हौं । भगवान्सँग सीधै (डाइरेक्ट) मिल्छौं, परम आत्मा वा भगवान् हाम्रो केवल पिता हुनुहुन्छ, उहाँ पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ र सत्गुरु पनि हुनुहुन्छ । सबैलाई यो नशा छ ? (ताली बज्यो) एक हातको ताली बजाऊ- अब यो पनि एक्सरसाइज बुजुर्गहरूलाई सिकाउनु पर्ने हुन्छ । बच्चाहरूलाई खुशी देखेर बापदादा पनि खुशीमा झुल्नुहुन्छ र सदा भन्नुहुन्छ- वाह मेरा हरेक श्रेष्ठ भाग्यवान विशेष आत्माहरू... ! पिताका रूपमा परमात्म पालनाको अनुभव गरिरहेका छौ । यो परमात्म पालना सारा कल्पमा यो ब्राह्मण जन्म केवल तिमी बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ, जुन परमात्म पालनामा आत्माहरूलाई सर्व प्राप्ति स्वरूपको अनुभव हुन्छ । परमात्म प्यारले सर्व सम्बन्धको अनुभव गराउँछ । परमात्म प्यारले आफ्नो देह भानलाई बिसाईदिन्छ, साथ-साथै अनेक स्वार्थको प्यारलाई पनि बिसाईदिन्छ । यस्तो परमात्म प्यार, परमात्म पालनामा रहने भाग्यवान आत्माहरू हो । तिमी आत्माहरूको कति भाग्य छ जसलाई स्वयम् बाबा आफ्नो वतन छोडेर तिमी ईश्वरीय विद्यार्थीलाई पढाउन आउनुहुन्छ । यस्तो कुनै टिचर देखेका छौ जो हर दिन बिहान-बिहान दूर देशबाट पढाउनका लागि आओस् ? यस्तो टिचर कहिल्यै देख्यौ ? तर तिमी बच्चाहरूका लागि हर दिन बाबा टिचर बनेर तिम्रो पासमा पढाउनको लागि आउनुहुन्छ र कति सहज पढाउनुहुन्छ । दुई शब्दको पढाइ छ- तिमी अनि बाबा, यही दुई शब्दमा चक्र भन, ड्रामा भन, कल्पवृक्ष भन- सारा ज्ञान समाहित छ । अरू पढाइमा त कति दिमागमा बोझ पर्छ र यस बाबाको पढाइबाट दिमाग हल्का हुन्छ । हल्काको निशानी हो माथि उड्नु । हल्का चीज स्वतः नै माथि हुन्छ । त्यसैले यस पढाइबाट मन-बुद्धिले उड्ती कलाको अनुभव गर्छ । त्यसैले दिमाग हल्का हुने भयो नि ! तीनै लोकको ज्ञान मिल्छ । यस्तो पढाइ सारा कल्पमा कसैले पढेको छ ? कोही पढाउनेवाला यस्तो मिलेको छ ? त्यसैले भाग्य भयो नि ! फेरि सत्गुरुद्वारा श्रीमत यस्तो मिल्छ जुन सदाको लागि के गरूँ, कसरी चलूँ, यसरी गरूँ वा न गरूँ, के होला... यी सबै प्रश्नहरू समाप्त हुन पुग्छन् । के गरूँ, कसरी गरूँ, यसरी गरूँ वा त्यसरी गरूँ... यी सबै प्रश्नहरूको एक शब्दमा जवाब छ- फलो फादर । साकार कर्ममा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर, निराकारी स्थितिमा अशरीरी बन्नमा शिव बाबालाई अनुसरण गर । बाबा र दादा दुवैलाई अनुसरण गर्नु अर्थात् प्रश्न चिह्न समाप्त हुनु वा श्रीमतमा चलनु हो । यो मुश्किल छ ? के सोध्ने आवश्यकता र ? नक्कल गर्नु छ, आफ्नो दिमाग चलाउनु छैन । बाबा समान बन्नु अर्थात् फलो फादर गर्नु । मुश्किल छ वा सहज छ ? सहज छ नि ? ३० सालवाला हात उठाऊ, अच्छा ३० सालमा मुश्किल लाग्यो वा सहज छ ? अब हेर ३० सालकालाई सहज लाग्यो भने तिमी जो पछि आयौ उनको लागि मुश्किल छ वा सहज छ ? सहज छ नि ? (गर्मीका कारण सबैको हातमा रंगी-विरंगी पंखा छन्, हल्लाइरहेका छन्) राम्रो छ, पंखाको रिमभिन्म पनि राम्रो लागि रहेको छ । दृश्य राम्रो छ । नवीनता हुनुपर्छ नि । यस ग्रुपको यो पनि नवीनता हो, यो पनि टी. भी. मा आयो । राम्रो छ सबै भागी-भागी आइपुग्यौ, बापदादा पनि स्नेहको बधाई दिनुहुन्छ । हेर, अरू जति पनि हदका गुरु छन्, कति वरदान दिन्छन् ? एक वा दश, धेरै दिदैनन् । तर तिमीलाई सत्गुरुद्वारा हर दिन वरदान मिल्छ । यस्तो गुरु कहिले देखेका छौ ? देखेका छैनौ नि ! तिमीहरूले नै देख्यौ, कल्प-कल्प देख्यौ । त्यसैले सदा आफ्नो भाग्यको प्राप्तिलाई अगाडि

२०७१ मंसिर १४ आइतबार ३०-११-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ३०.०३.९८ मधुवन

राख । केवल बुद्धिमा भित्र (मर्ज) नराख, इमर्ज राख । मर्ज राख्ने संस्कारलाई परिवर्तन गरेर इमर्ज गर । आफ्नो प्राप्तिहरूको लिस्ट सदा बुद्धिमा इमर्ज राख । जब प्राप्तिहरूको लिस्ट इमर्ज हुन्छ भने कुनै पनि प्रकारको विघ्नले युद्ध गर्नेछैन । ती मर्ज हुनेछन् र प्राप्ति इमर्ज रूपमा रहनेछन् ।

बापदादा जब सुन्नुहुन्छ, आज कुनै पनि कारणले कोही-कोही बच्चाले मेहनत गर्छन्, युद्ध गर्छन्, योग लगाउन चाहन्छन् तर लादैन, आत्म अभिमानीको बदलामा देह अभिमानमा आउँछन् भने बापदादालाई राम्रो लाग्दैन । कारण के ? आफ्नो भाग्यको प्राप्ति इमर्ज रहँदैन, मर्ज रहन्छ । फेरि जब कसैले याद दिलाएमा सोच्न थाल्छन्— हुनु त यस्तो पर्ने थियो... ! धेरै सहज पुरुषार्थ छ— प्राप्तिहरूलाई इमर्ज राख । जबदेखि ब्राह्मण बन्यौ तबदेखि आफ्नो भाग्यलाई स्मृतिमा राख । हलचलमा नआऊ, अचल बन किनकि यहाँ आबूमा यादगार के छ ? अचलघर छ वा हलचल घर छ ? अचलघर छ होइन ? यो कसको यादगार हो ? तिम्रो यादगार हो नि ? त्यसैले जब पनि कुनै सूक्ष्म पुरुषार्थको मार्ग मुश्किल लागेमा, बुद्धि धेरै हलचलमा भएमा आफ्नो यादगारलाई स्मृतिमा ल्याऊ । कैयौं पटक बच्चाहरू ज्ञानका प्वाइन्ट बोल्छन् पनि, म आत्मा हुँ, ड्रामा हो, यो त विघ्न हो, यो त साइडसीन हो, बोलि पनि रहन्छन् र हल्लि पनि रहन्छन् । हलचल हुँदै बोलिरहन्छन् । जब यस्तो बुद्धि बन्न पुगेमा, जब अचल हुन नसकेमा मधुवनको अचलघर याद गर । यो त स्थूल चीज हो नि ! सूक्ष्म त होइन । आँखाले देख्ने चीज हो, मेरो यादगार अचलघर हो, हलचल घर होइन किनकि बापदादा यस वर्षलाई सर्व बच्चाहरूप्रति मुक्ति वर्ष मनाउन चाहनुहुन्छ । यस्तो नहोस् हात उठाएमा कसैको उठोस्, कसैको नउठोस् । सबै खुशी-खुशीमा हातका ताली बजाऊन्, (सबै बजाउन लागे) ठीकै छ, अहिले नै बजायौ, तर यसरी नै बापदादा यस वर्षको समाप्तिमा यत्तिकै जोडले ताली बजाएको देख्न चाहनुहुन्छ । अहिले त बजायौ ठीकै छ तर त्यतिबेला पनि बजाउनु । बजाउनेछौ ? हेर हातको ताली बजाएर त खुशी बनाइदियौ तर बापदादा नयाँ वर्षमा जुन आफ्नो १८ जनवरी विशेष ब्रह्मा बाबाको शरीरबाट मुक्त भएको दिन हो, १८ जनवरीमा बापदादा फेरि हात उठाउनुहुनेछ— मुक्ति वर्ष मनायौ वा केवल सोच्यौ मात्र ? मनाउनु छ, मनाउनु छ— सोच्ने काम मात्र त गरेनौ, स्वरूपमा ल्यायौ वा सोच्दा-सोचदै अन्तिममा पनि सोचि नै रहनेछौ ! यो रिजल्ट बापदादा देख्न चाहनुहुन्छ । देखाउनेछौ ? अच्छा । याद रहन्छ नि ! प्राप्तिहरूलाई सम्मुख राख । बाबाको यादको साथसाथै, बाबाले जे दिनुभएको छ तिनलाई इमर्ज गर— के बनाउनुभयो र के मिल्यो !

बापदादा यस वर्षपछि हर बच्चालाई जीवनमुक्त स्थितिमा देख्नुहुनेछ । भविष्यमा जीवनमुक्त हुनेछौ तर संस्कार जीवनमुक्तको अहिलेदेखि नै इमर्ज गर्नुपर्छ र निरन्तर कर्मयोगी, निरन्तर सहज योगी, निरन्तर मुक्त आत्माको संस्कार अहिलेदेखि अनुभवमा ल्याऊ, किन ? बापदादाले पहिले पनि इशारा दिनुभएको छ— समयको परिवर्तन तिमी विश्व परिवर्तक आत्माहरूका लागि पर्खिरहेको छ । प्रकृति तिमी प्रकृतिपति आत्माहरूलाई विजयको हार लिएर आत्मान गरिरहेको छन् । समय विजयको घण्टा बजाउनका लागि तिमी भविष्य राज्य अधिकारी आत्माहरूलाई देखिरहेको छ, कहिले घण्टा बजाऊँ, भक्त आत्माहरूले त्यो दिन सदा याद गरिरहेका छन् । कहिले हाम्रो पूज्य देव आत्माहरू हामीसँग प्रसन्न भएर हामीलाई मुक्तिको वरदान दिनेछन् ! दुःखी आत्माहरू पुकारिरहेका छन— कहिले दुःखहर्ता सुखकर्ता आत्माहरू प्रत्यक्ष हुनेछन् ! यी सबै तिम्रा लागि पर्खिरहेका वा आत्मान गरिरहेका छन् । त्यसैले हे रहमदिल, विश्व कल्याणकारी आत्माहरू ! अब यिनीहरूको प्रतीक्षालाई समाप्त गर । तिम्रा लागि सबै रोकिएका छन् । तिमी सबै मुक्त भएमा सबै आत्माहरू, प्रकृति, भक्त मुक्त हुनेछन् । त्यसैले मुक्त बन, मुक्तिको दान दिने मास्टर दाता बन । अब विश्व परिवर्तनको जिम्मेवारीको ताजधारी आत्मा बन । जिम्मेवार हौ नि ! बाबाका साथ सहयोगी हौ । के तिमीलाई दया आउँदैन, दिलमा दुःखको विलाप महसुस हुँदैन । हे विश्व परिवर्तक आत्माहरू, अब आफ्नो जिम्मेवारीको राज्याभिषेक मनाऊ । अहिलेसम्म कार्यक्रम त धेरै गन्यौ, तर कार्यक्रमको परिणाम के ? केवल सुनौलो चुन्नी र ताज लगायौ, मनायौ... यसमा बापदादा पनि खुशी हुनुहुन्छ तर चुन्नी पहिरिनु, माला पहिरिनु, चिंदी लगाउनु, पाण्डवहरूले

२०७१ मंसिर १४ आइतबार ३०-११-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ३०.०३.१८ मधुबन

पगरी पनि ताज जस्तै लगायौ । यो मनाउनु अर्थात् जिम्मेवारी सम्हाल्नु । बच्चाहरू खुशी भए, बाबा त्योभन्दा पनि धेरै खुशी हुनुभयो तर भविष्य के ! चुन्नी दराजमा, चिंदी दराजमा राख्यौ, के यही मनाउनु हो ? होइन । यो चुन्नी गोल्डन स्थितिको निशानी हो । दराजमा मात्र नराख, मनमा स्मृतिमा राख । मनाउनु अर्थात् बाबाको कार्यमा जिम्मेवार बन्नु । मन पर्छ नि ! वा चुन्नी पहिरियौ, धेरै राम्रो भयो ? राम्रो त भयो । बापदादा पनि सम्झनुहुन्छ— धेरै राम्रो भयो । तर अविनाशी सहयोगी बन ।

यस वर्षको लागि बापदादाले जे इशारा दिनुभएको छ यसको लास्टमा, १८ जनवरीमा, मुक्ति वर्षको उत्सव मनाउनेछौं । ताली बजाउनेहरूले हामी बन्नेछौं भन्ने सम्झेका छौ ? फेरि यो नभन्नू— बाबा बन्न त चाहन्थ्यौं तर के गर्नु... यो भयो, त्यो भयो । यस्तो कुराहरूबाट पनि मुक्त । बन्नू नै छ । के गरौं, होइन । यस भाषाबाट पनि मुक्ति । हुनु नै छ, बन्नू नै छ, जेसुकै होस् । बापदादाले पहिले पनि भन्नुभयो— १०० हिमालय जत्रो, ठूलोभन्दा ठूलो विघ्न आए पनि हल्लिने छैनौं, हार खाने छैनौं, राज्याभिषेक मुक्ति वर्ष अवश्य मनाउनेछौं । बापदादाले हर दिन चार्ट देख्नु हुनेछ । यस्तो होइन, यहाँबाट गएपछि ट्रेनमा नै थाहा छैन के भयो, घरमा पुगेपछि बकुल्ला र हाँसको लडाईं लाग्यो, यो भयो, यो भयो... यस्तो नभन । यो सुन्नेछैन । तिम्रो पत्र वेस्ट पेपर बक्समा राखिदिनेछु, सुन्नेछैन । दृढ संकल्प गर— हुनु नै छ । जहाँ दृढता छ त्यहाँ सफलता नहोस्, असम्भव छ । त्यसैले सबै दृढ संकल्पवाला हौ नि । टिचर्स हात उठाऊ, टिचर्स धेरै छन् । सारा सेन्टर खाली गरेर आयौ ? अच्छा ।

अहिले यदि तिमी सबैलाई अचानक निर्देशन मिलोस्— भर्खरै अशरीरी बनिहाल, तब के बन्न सक्दछौ या हलचल हुनेछौ ? किन ? अन्तिम समयको यही अभ्यासले स-सम्मान पास बनाउनेछ । अहिले बापदादा पनि भन्नुहुन्छ— एक सेकेण्डमा सबै कुरालाई किनारा गरेर अशरीरी भव । (ड्रिल) अच्छा ।

चारैतर्फका अति श्रेष्ठ भाग्यवान, परमात्म पालनाका अधिकारी आत्माहरू, परमात्म पढाइको अधिकारी, परमात्मा सतगुरुका वरदानको अधिकारी, सदा दृढताद्वारा सफलताको अधिकारी, सदा अखण्ड योगी, अचल योगी, सदा विश्व परिवर्तनको जिम्मेवारीको ताजधारी, सदा सर्व प्राप्तिहरूलाई इमर्ज रूपमा अनुभव गर्ने यस्ता विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

वरदान:— क्रोधी आत्मालाई दयाको शीतल जलद्वारा गुण दान दिने वरदानी आत्मा भव

तिम्रो सम्मुख कोही क्रोध अग्निमा जल्दै आओस्, तिमीलाई गाली देओस्, निन्दा गरोस्... तापनि यस्तो आत्मालाई आफ्नो शुभ भावना, शुभ कामनाद्वारा, वृत्तिद्वारा, स्थितिद्वारा गुणदान वा सहनशीलताको शक्तिको वरदान देऊ । क्रोधी आत्मा परवश हुन्छ, यस्ता परवश आत्मालाई रहमको शीतल जलद्वारा शान्त गरिदेऊ, यो तिमी वरदानी आत्माको कर्तव्य हो । चैतन्यमा जब तिमीमा यस्तो संस्कार भरिएका छन् तब त जड चित्रहरूद्वारा भक्तहरूलाई वरदान मिल्छ ।

स्लोगन:— यादद्वारा सर्व शक्तिहरूको खजाना अनुभव गर्ने आत्मा नै शक्ति सम्पन्न बन्दछ ।